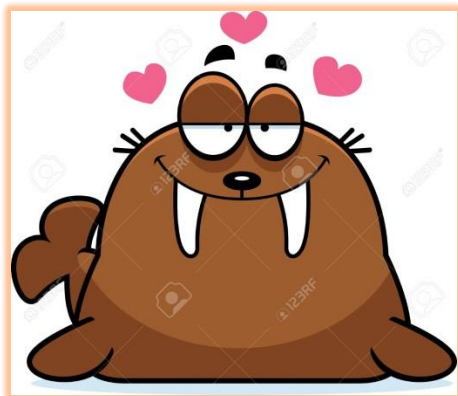

Šestošolci smo pri pouku brali krasno pesem *Ksenije Šoster Olmer, Mrož*.

Doma pa so morali sami napisati novo pesem. Predstavljati so si morali, da se Jožef Mrož na plaži zaljubi v mladenko Ribo, ki pa ga ne mara. V pesmi so morali napisati, kaj počne nesrečni zaljubljenec, da bi si pridobil Ribino naklonjenost.

Učenci so se zelo potrudili in nastale so zelo lepe pesmi. Sličice pa so z interneta.

Čestitke šestošolcem.

MROŽ SPOZNA MLADENKO RIBO

Zjutraj se je profesor prave gospod *Mrož*,
odpravil na svoje jutranje sončenje na plažo,
blizu mesta *Portorož*.

Tam je zagledal prelepo gospodično Ribo
in lepša je bila od celega hriba *rož*.

On je njo povabil na *ples*,
ona pa se je odločila
za njim prav *zares*.

Ljubčkala, tekala sta
in skakala čez ter divjala skozi *kres*.

V kresu poleg vsega
je bil tudi *les*.

Ona je njemu podarila svoje srce,
profesor *Prava*
pa njej le vrečko *kakava*.

Zaradi darila je njej razpočilo *srcè*
in zaradi tega ga je z brco nagnala.

Njega so te *brcè*
res bolele, zato je odšel stran
in si poiskal novo ljubezen.

Avtor: Andrea Basili

Jožef Mrož profesor prava,
na plaži sreča se z mladenko Ribo.

In si reče
»ta je ta prava«.

Riba ljubila ga ni,
zato je imel solzne oči.
V žalosti utaplja se,
brez punce že tri leta je.

Avtorica: Lana Ocvirk

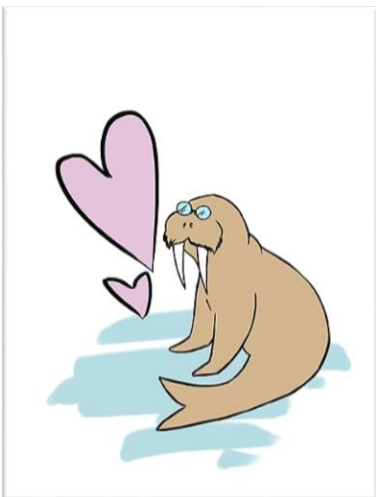

Na plaži se sončil je Jožef Mrož,
ta lep mož.
Spoznal je mladenko Ribo,
ki se sončila je v velikem kupu rož.

Bila mu je všeč,
a gospodična Riba se ni brigala zanj.
Gospod Mrož je odnehal,
Riba kot vedno se ni zmenila zanj.

Avtorica: Elma Imširović

Jožef Mrož spozna mladenko Ribo,
in jo povabi na kosilo.
Skupaj pojedeta pecivo
in zaplešeta marljivo.

Mrož se zelo zabava,
saj to prava je zabava.
Riba pa Mroža ne mara
in odide, ne da mu reče hvala.

Žalostni Jožef Mrož
se vrne nazaj v Portorož.
Ves čas misli na Ribo
In kako bi jo spet povabil na kosilo.

Nazaj v sobo se odpravi
in vsak dan se v morje spravi.
Jože Mrož je žalosten
odšel proč.

Avtorica: Gaia Bubnič

Jožef Mrož na plaži poležava,
ko njegov zasanjani pogled odplava.
Kar naenkrat zagleda oči žareče,
ki v njem prebujajo občutek sreče.

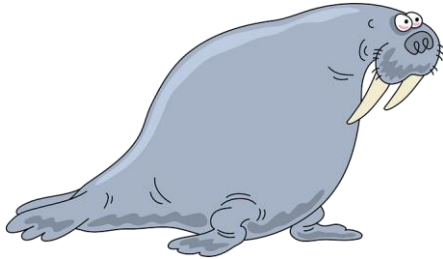

Mladenka Riba je vredna občudovanja,
Jožef Mrož že o njeni ljubezni sanja,
a ona ga niti ne pogleda,
saj njegov trebuh prevelik izgleda.

Jožef Mrož smehlja se, jo pozdravlja,
mrmra v brke in se obotavlja.
Le na pijačo jo povabi,
a ona mu reče: »Kar pozabi!«

Avtor: Svit Kočever-Boc

Nekega dne sedi profesor na plaži,
In uživa v morski masaži.
Mimo pride mladenka Riba,
ki je lepša kot kraljica Biba.

Riba Mroža sploh ne opazi,
on pa za njo po plaži se splazi.
Mrož za Ribo naredil bi vse,
ona za njega pa še pogled ne.

Avtorica: Pia Gavranič

Iz polarne zime v Portorož,
naplaval je debeli Mrož.
Ves začuden okoli gleda,
v glavi vlada mu velika zmeda.

Pokrajina ni mu znana,
pot mu teče iz vsakega organa.
Tam v daljavi ozre njegovo oko,
lušno, zalo mladenko ribico.

Zaljubljeni Mrož okoli se obrača,
a mladenka vztrajno ga zavrača.

Sledi po poti ji,
da mu slučajno ne ubeži.
Mrož sprijaznil se je da,
mladenka vanj ni zaljubljena.

Avtor: Nejc Bošnjak

Leto 1905, naš Portorož, v katerem si ljubezen najde
marsikdo,
med njimi tudi,
ne uganete kdo,
profesor prava, Jožef Mrož.

K nam prispel je lani,
bil je že v Havani in Ljubljani,
a k nam prispel je nerazgnani.

To dosegel je pri nas,
pa ne da smo lepa vas.

Na lepem, na lepi plaži,
Zagleda ribo,
Ribo de Piaži!

Takoj ko njo zagleda,
po goreči mivki k njej priteče,
da v sekundi ljubezen ji izreče.
»Ti bi z mano se igral,
potlej z mucki boš oral!«
odvrne,
da se Mrož od bridkosti,
kar v vodo zvrne.

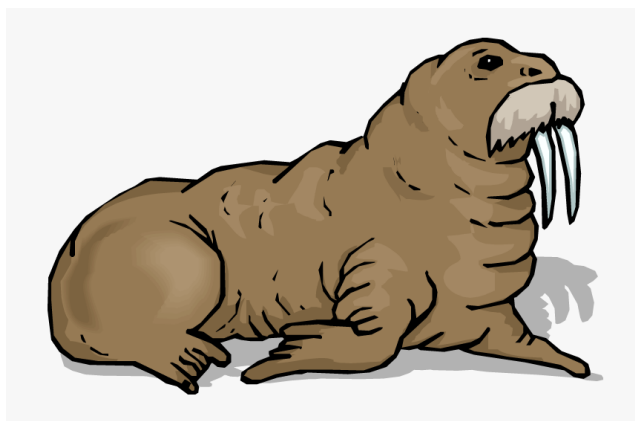
Riba ga ne mara,
a nobena druga mu ni prava.
Zanjo dal bi prav vse,
četudi bankovce.

Da le njegova bi bila,
bi vse druge prekosila.
Poleg nje bi bil možat,
še kralju bi bil skoro brat.

A to zdaj so le sanje,
ki se Mrož utaplja vanje.
Med večerjo si je vkopal sramote,
da je ni zdaj večje strahote.
Še ko je odšla,
si je avto zaradi njega skoro uničila.

Osamljen zdaj na oknu ždi
in čaka na svoje zadnje dni.

Avtor: Urban Kocjančič

Gospod Jožef Mrož
je to leto šel na počitnice v Portorož.

Na plažo se je odpravil
in mladenko Ribo tam pozdravil.

Ona osoren pogled mu vrne
in glavo stran obrne.

Jožef Mrož pa hitro strumno se postavi
in lepe misli ji predstavi.

»Ljuba moja zate bije mi srce,
da boš ti moja naredil bom vse«.

»Ti najlepša Riba si,
krasne tvoje so oči,
rože ti bom vedno nosil,
vse življenje za ljubezen prosil.«

Riba glavo k Mrožu obrne
in mu veselje vrne.
Z objemom mu pove,
da to za njiju dva najlepši dan je.

Avtor: Urban Jerman

Jožef Mrož na plaži se sonči,
ko na obali zagleda zelo lepo
in čedno Ribo.

Jožef Mrož zaljubil se je
in vprašal jo je,
če gre na sladoled,
ona pa mu odvrne grd pogled.

Jožef Mrož ni se predal,
romantično čajanko
ji je iz lesa izklesal.
Njo pa to sploh ni ganilo,
Mrožu je skoraj vso upanje ugasnilo.

Poskusil ji je dati še zadnje darilo,
a njeno srce tudi tokrat ni poskočilo.

Jožef Mrož se je vdal,
odšel v hotel in zaspal.

Avtorica: Natalija Selimović

Jožef Mrož na plaži se sonči,
nato pa zagleda Ribo mladenko.

Jožef Mrož zaljubil se je
in odšel do nje.

Prosil jo je,
če z njim na sladoled
in limonado v slaščičarno gre,
a mladenka Riba zavrnila ga je.

Jožef Mrož se je predal,
brez mladenke je ostal.
Sam po plaži je jecljal:
»Zakaj mladenka me ne mara,
kaj mi je storiti, da me bo oboževala?«

Avtorica: Sintija Selimović

Jožef Mrož se po plaži sprehaja,
lepo mladenko Ribo osvaja.

Mladenka Riba pa ga ne mara,
on pa še vedno veselo vztraja.

S kremo se namaže, da se ne opeče,
zvečer pa si frizuro uredi
in se lepo obleče.

Zdaj pa gre čisto zares,
odločil se je,
da Ribo povabi na ples.

Avtorica: Melita Djapić

Včeraj se je Jožef Mrož,
odpravil na plažo v Portorož.
Ves vesel in nasmejanih ust,
saj imel je svoj dopust.

Sonce že močno pripeka,
ko Mroža udari kot opeka.
Vzame v roke kitaro,
očarati želi Ribo staro.

Riba le nasmešek mu podari,
obrne se stran in zbeži.
Mrož zdaj sam na plaži sedi,
čaka Ribo a je ni in ni.

Avtor: Nik Pahor

Gospod Mrož nekega dne zbudi se,
na plažo umirjeno hodi, to njegov stil je.
Zagleda neko mladenko, postane mu všeč,
toda on je od sonca čisto rdeč.

Zvečer v disku pristopi do nje,
vpraša jo za ples,

a ona ga zavrne.

Reče si, dovolj jo imam
in jo z vso silo porine stran.

Ujel jo je mrož lepši od vseh.
Prihaja lepši mrož do njega
in komaj takrat se tega mrož zave.

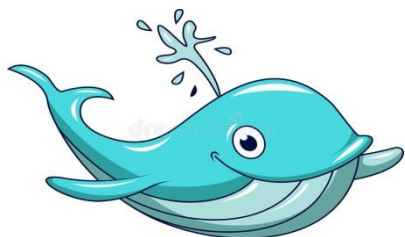
Hitro zbeži iz diska naš Mrož,
čisto prepoten in vroč.
V kovček nabaše si stvari
in zbeži čim dlje proč.

Avtor: David Glušič

Mrož zagledal je srce življenja
v Mroževem telesu je veliko trenja.

Mrož vprašal jo je za ples,
saj je ona angel nebes.

Avtor: Žiga Vičič

Viri fotografij:

- shorturl.at/asCVZ
- shorturl.at/gqty6
- shorturl.at/vzUX0